

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 90 Lei
Pe jumătate 45 Lei
În America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Minunea Invierii.

De UN DASCĂL DE PREOȚIE.

În Vinerea mare, Isus Mântuitorul, răstignit pe cruce, rostește cu glas sfârșit vorba din urmă: „săvârșitu-s'a”. Apoi plecându-și capul și-a dat sufletul.

În clipa aceea soarele s'a întunecat, fulgere au spintecat cerul dela o margine la alta, s'au despiciat stâncile și mulți morți au ieșit din morminte. Fiori reci au cuprins sufletele tuturor. Cei cari mai înainte strigau: „răstignește-l”, acum tremură palizi cu părul vălvoiu.

Numai cei răi, fariseii și cărturarii cei ticăloși, au zimbete de bucurie. Ei au biruit! De-acum nimeni nu le mai strigă în față: fățarnicilor, cari amăgiți poporul! Dar bucuria lor nu-i curată. Buzele lor sunt vinete de ură și de neliniște. Cine știe ce va aduce ziua de mâine?!

De ce s'a turburat firea întregă? De ce au cuprins fiorii morții sufletele Evreilor, în Vinerea mare? Fiindcă a murit Isus, de aceea nu mai e pace și liniște în Ierusalim.

* * *

Sufletul nostru este Ierusalimul Domnului. Se scaldă în soare, până când trăiește în el Hristos. Pace mare sălășluiește în sufletul împăcat cu Dumnezeu.

Dar în clipa când răstignim pe Hristos prin păcatele noastre, sufletul se întunecă. Fulgere turburătoare trec prin inima noastră. Muștrările conștiinței ne ard, ca flăcările iadului. „Nu este pace în inima celui fărădelege” — zice Scriptura.

* * *

Ierusalim este și țara noastră. Peste fața ei mândră s'a lăsat vâl cernit: vâlul păcatelor multe. Multe lacrimi, multe dureri, vaiete multe. Sunt mulți fățarnici, cari calcă în picioare dreptatea. Mulți oameni cinstiți își plâng amarul de pe o zi pe alta și din sudoarea lor se îmbuibă cei cari nu se tem de Domnul și n'au rușine de oameni.

De ce atâta vaiet și plâns într-o țară mare și atât de bogată, țară în care, din darul Domnului, curge lapte și miere? Pentru că nu suntem creștinați, cum ar trebui să fim! Am uitat prea mulți învățătura lui Isus și ne-am făcut ucenici ai Satanei. Sufletul nostru scurmă prea mult pământul și privirea noastră caută rar spre cerul lui Dumnezeu. Am uitat mila și dreptatea, blândețea și dragostea creștinească. De aceea e vai peste vai!

* * *

Dumineca Paștilor!... Ierusalimul se învâluie în văpaie. Lumină nouă a răsărit lumii: Hristos a înviat din morți!

În sufletele celor buni începe o viață nouă. Pace și senin copleșește inimile. O bucurie adâncă îi cuprinde pe toți, bucurie, care trece de-alungul veacurilor și flutură pe buzele tuturor, cari se întâlnesc în drum și își strigă de departe: Hristos a înviat!

* * *

Tu, iubite frate, simți tu bucuria curată ce se desprinde din vorba fermecată: Hristos a înviat!?

Ori sufletul tău e brăzdat și acum de durere? Un păcat ori altul, negru ca noaptea, stă și acum ascuns în tainele sufletului tău și ține aprins focul iadului?

Alargă de grabă la Hristos și te împacă cu el! Azi e ziua mare a păcii și a milelor. Aibi milă de sufletul tău și te întoarce la Dumnezeu!

Și aibi milă și de țara ta! Când va seca puvoiul fărădelegilor, viață nouă va începe pe plaiurile noastre. Dumnezeu se va îndura și va șterge lacrima dela toată fața!

Așa să te găsească, iubite creștine, ziua invierii: cu sufletul scaldat în pacea lui Hristos. Așa numai vei simți bucuria ce de două mii de ani se revărsă peste lume în această zi sfântă a iertării și a păcii. Iată, noi cei dintâi, îți ieșim în cale și-ți strigăm cu bucurie:

Hristos a înviat!

Cuvinte de arhieriei la Paști

Din scrisoarea pastorală a Preasfințitului Alexandru al Lugojului.

Cari inimi creștine nu se bucură astăzi, iubitorilor mei! Doară, zice-voiu și eu cu învățatul Massillon, în ziua aceasta, prin învierea D-lui, fost-a pecetluită apostolia lui Isus Hristos, recunoscută slujba lui, întărite făgăduințele lui, împlinite prezicerile lui, îndreptățită învățătura lui, încununată muncile lui. Astăzi se asigură pe sine învățăceii ce stăteau la îndoielă, astăzi li-se schimbă întristarea în bucurie, astăzi li-se vindecă necredința, astăzi dușmanii religiei sunt rușinați, se statornicește credința tuturor veacurilor, se dovedește adevărul tuturor tainelor credinței noastre, astăzi ese învingătoare din mormânt și Biserica dimpreună cu Mântuitorul său, astăzi se pregătește primirea spre învățatură a tuturor popoarelor lumii și astăzi toate duhurile răcăcirilor ce trebuiau să se ridice cândva în lume, sunt înfierate ca unele ce-și vorbesc împotriva și mintesc loru-și.

Lăsați deci frâu liber, iubitorilor fii, bucuriei voastre. Atunci când Mântuitorul a înviat, cu moartea pe moarte călcând, cuvine-se să iubilize și să tresalte sufletele voastre, iar voi unul pe altul să vă îmbrățișați, dându-vă sărutare sfântă, și uitând toate pentru înviere. În zile de mare sărbătoare sufletească inimile noastre sunt mai moi, mai blânde mai bune. Fiți astfel și voi, iubitorilor, în această zi, cea mai mare zi a creștinilor, când nouă, putem spune fără minciună, că ceriurile ni-s'au deschis și Dumnezeu ni-s'a arătat cu adevărul său, cu bunătatea sa, cu atotputernicia și adâncul înțelepciunii sale neasemuite. Bucurați-vă deci cu toții și vă veseliți întru această zi, îmbrățișați-vă unul pe altul, toate iertându-le pentru înviere, ca plata voastră multă să fie în ceruri.

Episcopul **ALEXANDRU**.

*

Din scrisoarea pastorală a Preasfințitului Iuliu al Gherlei.

Luminata și strălucita zi a „Invierii” și-a revărsat încă odată zorile peste neamul omnesc, care trudește această viață trecătoare.

Sufletul creștinului este cuprins, chiar fără să-și dea seamă, de un val tainic de lumină și căldură, simte în sine renăscând viața, simte că moartea a fost învinsă, și puterea vieții ținește din sufletul luminat de credința lui Hristos, înviat din morți, și de pe buzele tuturor răsună cântarea: *Paștile Domnului, Paștile*.

Veniți să bem beutura nouă. Să răcorim sufletele întru beutura credinței improspătate

Să înălțăm inimile la Ceriu și să strângem legăturile vieții cu Cel ce ne-a izvorit nouă viață veșnică.

„Deșteaptă-te, cel ce dormi și te scoală din morți și Te va lumina Hristos“ (Efes. V. 14). Să lăpădam pe omul cel vechiu și să îmbrăcăm pe omul cel nou. Să murim păcatului și să înviem întru Isus Hristos Domnul nostru, îmbrăcându-ne întru darul său preasfânt. Pentru aceasta a murit Hristos și a înviat, ca și cei morți prin trăsul să învieze.

Izvorul învierii și al vieții noastre este credința întru El. „Așa a iubit Dumnezeu lumea încât pe Unul Născut Fiu al său l-a dat ca tot celce crede într'ănsul să nu piară ci să aibă viață de veci“.

Dar oamenii au iubit și iubesc mai mult întunerecul decât lumina, pentru că lucrurile lor sunt rele. Aceasta-i lupta între bine și rău, între întunerec și lumină, între adevăr și minciună.

Din această luptă nu se poate ieși invingător, decât urmând cărarea luminată de făclia credinței lui Hristos, plinind cuvântul adevărului Evangheliei sale sfinte.

Pentru aceea noi cu toți sfântă datorință avem, să lucrăm pentru însănătoșirea sufletească a neamului. Aceasta lucrare însă vom începe-o dela însuși sufletul nostru. Să-l încreștinăm din nou. Să-l înviem întru darul de viață dătător al Domnului Hristos, înviat din morți. Să-l trezim la mai multă viață creștinească, ca să izvorească din el faptele dragostei creștinești pentru toți. Așa se va premeni neamul. Și așa, prin întărirea credinței, se va întări adevărul și dreptatea în suflete și se va revărsa binecuvântare spre acest neam iubit de Dumnezeu și spre aceasta țară, pe care El ne-a hărăzit-o, întregită și bogată, pentru credința și suferința părinților noștri. Pe urmele lor, zmerite întru Domnul, avem să umblăm noi, pentru a ne face vrednici de atât dar a lui Dumnezeu.

Aceasta-i voința lui Dumnezeu: sfințirea noastră.

„Ziua învierii să ne luminăm popoare“. Să primim în suflete lumina lui Hristos, să ne în-

tărim în credința lui și pe cărarea luminii poruncilor lui, să înaintăm, cât ne este rânduit în această vale a plângerilor, purtând în suflete nădejdea, că la sfârșitul ei, prin Hristos Isus Domnul Nostru, vom trece prin moarte la viață.

Pentru aceasta se așteaptă dela noi acest răspuns: „*Bună luptă am luptat, credința am păstrat*“.

Acesta să fie rodul luminatului praznic al învierii Domnului: statornicia voastră întru credința părinților voștri.

Și această credință, să o așezați, cu grijă și cu sfințenie, în sufletele nevinovate ale pruncilor voștri, ca să le fie și lor lumina vieții și izvorul păcii sufletești: Vieață și mântuire.

Episcopul IULIU.

Dafini de Paști.

La Paști *ne spovedim și ne cuminecăm*, pentru că Paștile jidovilor se sărbătoreau spre aducerea aminte de scăparea jidovilor din prinsoarea Egiptului. Și noi scăpăm prin spovedanie de prinsoarea diavolului, care mai grozavă este decât prinsoarea Egiptului. La Paști se făcea botezul catehumenilor în vechea biserică creștinească, și astfel catehumenii (cei ce se pregăteau pentru botez, biserică noastră îi numește: »cei chemați«) înviau la Paști sufletește. Cade-se așadară ca și noi creștinii de astăzi să înviem la Paști sufletește. Căci pentru că să putem învia la vremea sa din mormântul pământului, acuma trebuie să înviem din mormântul păcatului.

La Paști *rosim ouă*, pentru că oul este o icoană a învierii. Precum ies din găoacea oului puii, așa vom ieși noi la învierea cea de obște din găoacea pământului cu trup luminos și minunat. Oul se pare un obiect fără viață, dar în el locuște de fapt viața. Așa se pare și trupul nostru când este mort un simplu obiect, dar în acest obiect va fi de fapt viață la învierea cea de obște.

Carnea și pâinea (pasca) pe cari le sfințim la Paști în biserică înseamnă mielul Paștilor și pâinea azimă (nedospită), pe cari le-au mâncat jidovii după robia Egiptului, la porunca lui Dumnezeu.

La unele părți se aprind la Paști *focuri pe dealurile din jur*. Aceasta e o datină veche păgânească. Ei adevărat prin focuri își arătau bucuria ce o simțeau după câte o biruință mare. Și noi prin focuri dovedim marea bucurie a învierii Domnului.

Paștile se prăznuesc primăvara, pentru că atunci renaște și înviază și natura. Vremea grea a postului înseamnă viața pământescă, plină de năcazuri, de suferințe și de ispite; vremea de după Paști, primăvara cea frumoasă, înseamnă fericirea noastră de după moarte, dar mai cu seamă de după învierea cea de obște.

Biserica noastră, a răsăritului, cântă la sfințele Paști. »Christos a înviat«, cea apusană: »*Aliluia*«. Aliluia este un cuvânt jidovesc și înseamnă »lăudați pe Domnul«. Cuvântul »*Paști*« este jidovesc (pesach) și înseamnă trecere, adevărat mutare din robia Egiptului.

Episcopul Gherlii în Maramurăș.

Preasfinția Sa Dr. Iuliu Hossu, a fost înainte de Dumineca Floriilor în Maramurăș, cercetând orașul Sighet, comuna Sarasău și Valea Izei. În Sighet Marele Păstor a chemat la sine pe toți protopopii și preoții din vicariatul Maramurășului, îndemnându-i să lupte cu toate puterile pentru a feri turma credincioasă mai cu seamă de păcatul beției, care este mama tuturor relelor, și de rătăcirile așa zișilor pocăiți- Preasfinției Sale i-s'a făcut pretutindeni o primire dintre celea mai însuflete.

Frați săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului“.

Foia „UNIRII POPORULUI“.

PSALM.

Fii lădat, Isuse,
Al nostru Impărat,
Căci Tu ești poarta vieții
Și visul aripat!

Fii lădat, Isuse,
Al nostru Impărat,
Căci Tu ești mângăierea
Și zimbetul curat!

Fii lădat, Isuse,
Al nostru Impărat,
Căci Tu ești casa noastră
Și crinu 'nbalsamat!

Fii lădat, Isuse,
Al nostru Impărat,
Căci Tu ești pâinea noastră
Și vinul aromat!

Fii lădat, Isuse,
Al nostru Impărat,
Căci pentru noi, umilii,
Ai plâns și-ai sângerat!

Al. T. Stamatiad.

Din Blajul de demult.

Un școlar minunat.

Intre marii învățați pe cari Blajul i-a dat neamului românesc, la locul cel mai de frunte stă *Timotei Cipariu*. Acest *fiu de plugar* din Pănade de pe Târnavă mică a fost într-o vreme cea mai aleasă mândrie nu numai a Blajului, ci a tuturor Românilor. Numele lui răsbătuse pe la toți învățații mai de seamă ai Apusului și vestitul cărturar neamț Mommsen n'a pregetat să facă drum lung din Germania lui până la Blaj, ca să vadă și să stea de vorbă cu marele om al Românilor, care era Timotei Cipariu.

Cipariu cunoștea, vorba și scria peste 25 de limbi, vechi și nouă, între cari și limba Arabilor, Turcilor, Inzilor și ale altor depărtate neamuri răsăritene. Spre sfârșitul vieții sale, moșneagul canonic dela Blaj nici nu avea altă plăcere mai mare decât să scormonească prin scrisorile încurcate ale popoarelor din Asia, în cari spunea că găsește multă frumusețe și înțelepciune. Biblioteca sa cuprinde sute de cărți și hârtoabe răsăritene, cărora numai el le știa tainele. În aceste limbi scria și el însuși, lăsându-ne multe hârții cu slova răsucită, pe cari astăzi, durere, noi nu le mai știm ceti.

O vorbă din popor spune: »Ziua bună se cunoaște de dimineața«. Zicala aceasta se potrivește de minune și la copilăria lui Timotei Cipariu. În Biblioteca cea mare dela Blaj, găsim însemnări rămase dela ucenicul lui Cipariu, dela Moldovănuț, în cari ni-se arată cum a început

vestitul canonic să învețe carte în zilele lui fragede.

Iată ce găsim însemnat despre felul cum a pătruns Cipariu în tainele învățăturilor:

Încă până când nu se apropiase de școală, Cipariu a învățat să cunoască buchile dela tatăl său, plugarul din Pănade. Năcazul era însă că nici bătrânul nu știa să lege slovele deolaltă. Deci n'a putut să-l învețe mai mult nici pe micul »Timotei«. Acesta însă, stând sările pe lângă vatră la zarea focului, a răzbit să întrecă pe părintele său. La 6 ani, micul păstor de buchi, a sărit cuc de bucurie într-o zi, strigând: — Tată, eu știu ceti!

Bucuria tatălui său n'a fost mică. Cipariu a învățat tot singur, acasă, în Pănade, să citească *nemțește, ungurește și latinește*. Mic ajutor i-a dat un frate mai mare, iar cărți avea dela un profesor din Blaj, Basiliu Raț. În strana dela Pănade a învățat oântările bisericesti, cunoscând și podobiile. Dela mamă-sa, care era o țesătoare vestită, micul Cipariu a învățat să coase și să țese; cosea și chindisia ca o fată mare, ba ne vedea ca orice femeie meșteră.

Când a venit la școală la Blaj era de 10 ani și a fost înscris în clasa a doua primară. Tot copiii a învățat singur de capul lui să citească *grecește*, apoi a trecut la *limba italiană*, care nici nu se învăța în școlile din Blaj. La 12 ani știa să citească *jidovește*, apoi la 18 ani, când era teolog în seminarul din Blaj, a pătruns în tainele limbii *arabe* și a celei *coreești*, încât uimea și pe cei mai învățați profesori ai

Insemnătatea Invierii.

„Eu sunt învierea și viața, celce crede întru mine, va avea viață”.
Așa zice Domnul nostru Isus Hristos.

Cea mai mare sărbătoare este fără îndoială învierea Domnului din morți, Paștile. Biserica o și arată aceasta într'un mod cât se poate de minunat. Pentru nici o sărbătoare nu ne pregătește atâta și în așa fel ca pentru sfintele Paști și la nici o sărbătoare nu se schimbă așa de mult cântările și nici o sărbătoare nu este atâta vreme preamărită ca Paștile.

Și aieva, Domnul nostru Isus Christos prin învierea sa din morți a arătat mai învederat dumnezeirea sa. Intreagă viața sa n-a fost altceva decât o continuă dovadă a dumnezeirii sale dară cea mai puternică este totuși învierea sa. Pe vremuri dușmanii Mântuitorului cereau minuni dela dânsul, iată că le-a dat cea mai mare dintre toate minunile, minunea învierii sale. Toate celelalte minuni pe aceasta se întemeiază și dela aceasta așteaptă încununarea lor.

Prin păcatul strămoșesc am ajuns sub stăpânirea diavolului. Și acest mare tiran ne stăpâna prin: puterea patimilor, prin păcat și prin moarte și ne-a despoiat de liniștea sufletească, de harul sfinților și de nemurirea trupului. Puterea cea mare a patimilor Mântuitorului a sfârșit-o prin viața sa nepetată, prin suferințele sale, prin moartea sa și prin harurile câștigate cu acel prilej. Mai rămânea să fie învins dușmanul cel mai mare, moartea. Pe acest dușman îl biruște Mântuitorul acolo, unde era mai puternic, în groapă, prin învierea sa. Precum Samson a ridicat porțile cetății, cari îl țineau închis și le-a sfărâmat, așa a sfărâmat și Mântuitorul încuietorile cele infricoșate și a ridicat din țărâni porțile cele nestrăbătute ale morții și a deschis pentru noi toți temnița îngrozitoare a morții. Prin învierea sa a biruit moartea noastră a tuturor. Așa că învierea noastră este tot așa de sigură ca a Mântuitorului. De aici înainte mormântul cel

infrișat, sfârșitul tuturor nădejzilor lumii acesteia, este lăcașul vieții, cimiterul este paradisul cel nou al vieții, de aceea aflăm aproape pe toate cimiterile scrise cuvintele: „Vom învia!” iară pe pietrele dela morminte: „Aici așteaptă obșteasca înviere răposatul în Domnul cutare sau cutare”.

Învierea este apoi deplinirea și încoronarea vieții Mântuitorului, este începutul împărăției sale pentru care ne rugăm în „Tatăl nostru” zicând: „Vină împărăția Ta!” Asta a fost ținta Mântuitorului. Și această viață, plină de preamărire a Mântuitorului, este o chezășie, că și noi tot așa o să fim, și noi o să înviem, și noi o să trăim o astfel de viață după învierea cea de apoi, și noi o să avem răsplata suferințelor celor multe.

Să ne bucurăm așadara și împreună cu Dumnezeu Tatăl și Spiritul Sfânt, împreună cu ceata ingerilor și a sfinților și cu biserica întreagă să strigăm: Christos a înviat cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dându-i! Veniți să arătăm întreagă iubirea noastră Mântuitorului și barămi de aici înainte să ne hotărâm a duce o viață mai cinstită, mai lipsită de păcate.

Să avem mai departe nădejde, curaj și încredere. Moartea nu mai are putere, pentru că Christos a călcat, a sfărâmat moartea. „Eu sunt învierea și viața, celce crede întru mine, va avea viață”. Iar dacă Christos este nemuritor, nemuritoare sunt toate celea în legătură cu dânsul: învățăturile sale, biserica sa și creștinii. Nici pe noi uniții și biserica noastră unită cu Roma nu ne mai poate deci omori și nimici nimenea. Cea mai bună dovadă este mormântul Domnului. Unde este piatra, unde străjile, unde pecețile, unde moartea?

Și încă ceva! Una dintre cele mai frumoase cântări ale Paștilor este: „Ziua învierii,

și să ne luminăm cu prăznuire, și unul c u altul să ne îmbrășșăm; să zicem: „fraților!” și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Christos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dându-le”.
Părintele Iuliu.

Zile de reculegere sufletească.

Am amintit și într'unul din numerii trecuți ai gazetei noastre, că, potrivit-se Buna-vestire pe Lunia, în mai multe părți ale Mitropoliei noastre s'au ținut misiuni populare, adică zile anume de reculegere sufletească, când preoți mai de seamă, predicatori vestiți, au alergat în mai multe sate, ca să vestească cuvântul lui Dumnezeu.

De atunci s'au mai ținut misiuni populare în Țapu (jud. Târnava mare), de către păr. prof. Dr. Ioan Coltor și prof. Ioan Moldovan; în Tiream (eparhia Orășii mari) de către păr. Gh. Mureșan și păr. I. Vida; la Mihaiș (jud. Alba de jos) de către păr. prof. Dr. Augustin Tatar și prof. Ioan Moldovan, la Luna de Arieș de către păr. prof. Dr. Ioan Coltor.

S'au mai ținut apoi și zile de reculegere pentru preoții din eparhia Gherlei la Zălau de către păr. canonic Dr. Octavian Domide și la Blaj pentru preoții aflători în oraș de către păr. profesor Ștefan Roșianu.

Și aceste zile de reculegere sufletească fac adevărate minune. Ți-e mai mare dragul să vezi sutele de credincioși alergând la sfânta biserică și ascultând cu răsufletarea oprită frumoasele predici ale preoților, să-i vezi alergând la scaunul mărturisirii și la masa Domnului chiar și pe aceia cari nu s'au mai sposedit și cuminecat de când erau copii.

Văzându-le acestea trebuie să recunoști că biserica aceea, care este în stare să facă astfel de minuni, care are astfel de preoți curceni și jertfitori, este biserica cea adevărată, este biserica, care singură este în stare să mântuiască neamul nostru de primejdia grozavă a stricării moravurilor.

săi. Și să nu uităm, că toate acestea limbi Cipariu le învășase între anii 1814—1825, când așa de puțini Români erau cari știau ceti românește!

Timoteiu Cipariu avea o ținare de minte uimitoare. O bucată de cetire, pe care o dăpăna cu ochii odată, mult de două ori, o știa spune de rost, fără cea mai mică greșală. La 15 ani știa pe Horațiu întreg, la 16 ani avea pe Homer în degete, iar pe Dante, marele scriitor al Italianilor îl spunea în limba lui, capitol de capitol.

Mai târziu, când era om deplin format, Cipariu era cel mai tare în limbile răsăritene, dintre toți învășaii împărăției austriece. Nu-l tăiau nici profesorii cei vestiți dela universitatea din Viena. Poliția de stat din falnica cetate a împăratului Franz Iosef când avea de cetit vre-o scrisoare în limbă necunoscută, dacă nu gășia în Viena om care s'o poată ceti și traduce, o trimitea la Blaj la Timotei Cipariu și el îi venea de hac! Moldovănuș spune, că era vai și amar de cartea care-i cădea lui Cipariu în mână; o răsceția și o judeca de ieșia și măduva dintr'ansa!

Prof. A. Lupeanu.

Cântec de primăvară.

Cât e iarna cu ninsoare,
Stă și doarme caldă boare
Dar Sân-Toaderii-o pornesc;
Haida să culegem fete
Ghiocci la Dragobete

Și brândușe, că 'nfloresc
Și-au să iasă iarăși muguri
Și pe câmp români cu pluguri,
Va fi cald și va fi bine
Că 'ncep zilele de cresc.

Sfântul soare-o iarnă toată
N'a 'ndrăznit din nori să scoată
Fața sa 'ngrozit de ger
Mărțișor însă-l deșteaptă,
Căci pădurile-l așteaptă,
Florile și mieii-l cer
Și-au să vie rândunele
Și Florile cu ele,
Paștile cu ouă roșii
Și cu chiot până 'n cer,

Stat-au ploile 'ncuiete
Până sfântul Prier dete
Drumul ploilor de sus
Sari și cântă Paparudă
Vino ploaie și ne udă
Să resară grâu nespus
Cât un pumn să-i fie spicul
Și de-o 'ntra prin grâu voinicul
Să nu-l vezi, s'avem la toamnă
Inmîit de cât am pus.

Mândr'ai fost tu primăvară
Mândră ești și mândră iară
Sfântă salcă-n mâni să porți!
Adă hori și adă glume,
Câte cântece pe lume,

Brazde verzi la uși să porți,
Și te-om preamări cu jocuri
Și pe culmi vom face focuri
Inchinandu-ne puterii
Celui ce-a 'nviat din morți.

Gheorghe Coșbuc.

FRĂȚII.

Intre doi frați, în vremile mai dedemult, era o vrămășie strașnică.

Toate satele dimprejur știau de ura lor. Pe ei nu-i mai putea strânge la un loc nimica, nici sărbătorile mari de peste, an și nici durerile de familie.

Vrajba lor era sămănată de mâna diavolului, ca o biruință asupra iubirii dintre frați.

Oamenii vorbeau de ura aceasta ca de un păcat de neiertat și femeile când pomeneau de ea, se băteau cu palma la gură și asmuțau a deochi asupra creștetelor copiilor înmărmuriți.

Cu cât trecea vremea, cu atât se întăria vrajba dintre cei doi frați.

Ei nu-și încrucișau niciodată drumurile și nici nu luau apă dela o fântână.

De voinici, erau amândoi ca brazii și nu le-ai fi găsit așa ușor oameni, cari să le stee din potrivă.

Într'o vară, pe o zi care năbușia de căldură, sătenii erau la cosit într'un cot de iaz cu apa stătută și cu un stuț de nestrăbătut.

Cum stă Lumea și Țara.

Maiestățile Lor în Elveția. — Ce mai e nou în politică. — Alianță între Franța și România. — D-l Brătianu în Turcia. — Rușii la Londra. — Grecii au votat republica. — Alte întâmplări.

Familia Domnitoare în Elveția.

Pentru a-și arăta mulțămirea față de Elveția — care a dat atâtea dovezi de pretenție față de România, atât în vremea războiului României cât și acum cu recunoașterea Basarabiei — MM. LL. Regele Ferdinand și Regina Maria s'au hotărât să facă o vizită președintelui din Elveția unde vor rămânea vre-o 2 zile.

Din Elveția Domnitorii noștri vor pleca în Belgia, de acolo în Anglia și apoi pe 10 Mai vor rentra în țară.

Liniește în politică.

În preajma sărbătorilor partidele politice odihnesc și ele. După luptele întinse care s'au dat între partide, în parlament, în adunări, în țară, sărbătorile Sf. Paști au curmat pentru câțiva vreme lupta care se încinsese împotriva guvernului liberal de către partidele din opoziție.

Dar după sărbători lupta se va porni și cu mai multă vigoare, în data după sosirea familiei Domnitoare din străinătate. În deosebi partidul național și cel țărănesc vor fi cele mai neînduplecate în privirea guvernului Brătianu, care prin felurite legi vrea să-și întărească și lungească domnia pentru o guvernare cât mai norocoasă pentru partidul liberal.

Alianța franco-română.

Călătoria Domnitorilor noștri în Franța a fost norocoasă. Se spune, că s'a pus la cale o alianță (tovărășie) între Franța și România și după știri sosite din Paris

contractul între cele două țări s'ar fi și încheiat la 14 April a c.

E de mare însemnătate această tovărășie între cele două țări surori pentru asigurarea păcii și pentru păstrarea hotarelor câștigate în marele războiu.

Mai ales bolșevicii din Rusia vor trebui să-și mai domolească pofta după Basarabia, când vor ști că avem în sprijinul și ajutorul nostru pe sora noastră din apus. Franța ne-a recunoscut Basarabia și tot ea va fi alături de România în zile de grele încercări, dacă vre'odată ar trebui să scoatem sabia pentru a ne apăra și păstra moșia strămoșească.

Dar popoarele sunt sătule de război și sunt scârbite de fărâdelegile cari le deslănțuie războiul între oameni. Ori cât se laudă bolșevicii jidani dela Moscova, că sunt gata să facă război pentru Basarabia, o știm noi cât e de voinicoasă armata roșie a bolșevicilor! Flămânzi și năcăjiți ei nu mai sunt în stare să se mai războiască cu nici o țară ca pe vremea »tătucului!« Noi nu ne temem de armata bolșevică ori cât o vor lauda-o »voinicosul« de Trozky și toți tovarășii lui dela Moscova.

Primministrul Brătianu la Constantinopol.

După încheierea alianței dintre Franța și România, iată că dl Brătianu pregătește încă o nouă tovărășie între România și Turcia. În săptămâna trecută primministrul Brătianu însoțit de ministrul Anghelescu a plecat la Constantinopol unde

se va întâlni cu Ismet Pașa, primul ministru al Turciei. Dela Constantinopol — după întâlnirea cu dl Brătianu, primul ministru turc, Ismet Pașa, va face o nouă călătorie prin întreaga Europa.

Sfatul anglo-rus dela Londra.

La Londra s'au întrunit o seamă de fruntași bolșevici în frunte cu doctorul Rakowsky, ca să se sfătuiască cu impuțerniciții guvernului englezesc.

Guvernul laburiștilor englezi a declarat, că recunoaște pe Ruși, dacă ei încă vor recunoaște îndatoririle de bani pe cari vechea Rusie le luase față de alte țări. Acum toată lumea așteaptă cu încordată luare aminte cum se vor purta bolșevicii la Londra și la ce înțelegere vor putea ajunge cu englezii. Credem, că la Londra nu vor putea să-și ridice glasul față de Englezi precum s'au arătat de sfătoși la Viena în cauza Basarabiei. Va trebui să-și mai stămpere nițel ferbințele bolșevice și atunci se va putea ajunge la vre-o înțelegere. De unde nu, vor face și de acolo calea întoarsă fără nici o ispravă ca și dela Viena.

Din Grecia.

Știrile sosite din Grecia vestesc că dintre Greci au votat pentru republică 758 de mii, iar în contra republicei au votat abia jumătate, adică 325 de mii.

Franța a trimis vorbă, că va recunoaște republica grecească în data ce va fi vestită de către guvernul grecesc despre noua schimbare în guvernarea țării.

Amiralul Conduriotis a fost ales, pe timp nehotărât, ca președinte al republicei. Se crede, că adunarea generală a Greciei va alege președinte pe Zaimis, fost în mai multe rânduri primministru.

Pretutindenii în țară au loc mari serbări populare.

Mai sus de fânașul acela, trecea drumul mare.

După munca de dimineață, oamenii făceau amiaza. Se dosise mulți pe unde găsise și ei vr'un umbrar și dormeau în tihnă. Unii umblau de ici colea, după treburi mici, până să se înceapă iarăși cositul.

Cei doi frați, cari se urau, erau și ei la coasă, departe însă unul de altul, ca doi dușmani.

Unul dintre frați, luase țăpoiul pe umeri și apropiindu-se de stufărișul des al iazului, flutura așa printre dinți și căuta la apa înverzită dintre trestii.

Pe negândite s'arată deodată din stufărie, un balaur înspăimântător, cum nu mai sunt acum pe locurile noastre.

Românul rămâne deocamdată împetrit, dar, când vede că bala cea spurcată și grozavă, se încoardă în noduri greoaie și răsucite și se înalță la el cu gura căscată, proptește gura balaurului în coarnele țăpoiului și-l isbește așa înainte.

Spurcăciunea însă se întărește mai rău, șueră amenințător și asvârlindu-se în sus, cădea greoi și prelinș în țăpoi, de mai să lunece în capul Românului desperat.

Sătenii ceialalți rămăseseră îngroziți și țipau în de ei, ca să se îndemne vre-unul și să ajute pe fratele cel în primejdie de moarte.

Nimeni însă nu îndrăsnia să se apropie de învâlmășala cea blestămată.

Românul nostru, abia se mai ținea în

lupta cu balaurul, căci bala afurisită, cădea în țăpoiul lui potrivit de apărare, ca o desfășurare umedă a unui odgon (funie groasă) aruncat.

Lupta era la desnădejde și sătenii, care n'o rupseseră încă la fugă, își frângeau mâinile de groază și neputință și se mulțumiau să amenințe numai dede parte și să facă zarvă.

Tocmai atunci se întâmplă că trece pe calea de sus, un rădvân (trăsură pe arcuri) c'un boer drumeț. Când vede că minunea din coada iazului, se crucește și oprește caii.

— Săriți, oameni buni, că-i creștin și-i păcat să moară așa năprasnic.

— Ce putem noi cucoane, — nu vezi ce balaur grozav?

— Măi, — n'are aici pe tată-său, sau vr'un frate?...

Când au auzit oamenii de frate, au dat trist din cap.

— Frate-său cucoane, dacă ar putea, i-ar răpune el zilele, dar mite să-l scape din gura șerpelui.

— Ce vorbiți voi, — chemați pe frate-său, unde e el acum...

Unul care venise din cealaltă parte a fânașului, ajută mai de colo cu vorba:

— Frate-său doarme la umbra unei căpițe.

— Amandea (aldi iute) și-l chiamă...

Lupta cu balaurul slăbise acum, căci Românul nostru, își desbinase mâinile de atâta opintit și șarpele cea monstruos, mai mai să-i

cadă în cap, în destinderea lui slinoasă și greoaie.

În vremea aceasta iată că se vede și ceialalt frate, venind în fugă cu coasa pe umăr.

Numai boerul îl chema mai cu îndemn, căci oamenii cari știau ura dintre frați, nu credeau că o să-și pue cea viața în primejdie, pentru dușmanul lui cel mai aprig.

Boerul striga într'una:

— Sai măi, că omoară pe frate-tău...

Dincolo lupta era aprinsă. Șarpele vâlguise cu totul pe Român.

Buimăcit de somn, cel cu coasa rămâne un moment ca zăpăcit, și când vede pe frate-său în luptă cu balaurul, strigă ca deșteptat dintr'un vis greu.

Bădița?

Și repezindu-se ca un vârtej, sucește coasa pe deasupra capului lui frate-său și taie șarpele de pe sub gușă, când era mai să doboare pe luptător.

Cei doi frați vrăjmași, rămân un moment față-n față ca rușinați, cu ochii plecați în pământ și încurcați în simțirile lor redeșteptate de odată.

Boerul se apropie cu ceilalți săteni și râzând cu bucurie le zice bătrânește:

— Ehe!... sângele apă nu se face... și frăția la aman se dă pe față.

I. Adam.

Dania regească pentru școlile Blajului.

Bătrânele școli dela Blaj au astăzi o bucurie mare. Ele, cari au făcut neamului nostru atâta bine, sunt fericite să încresteze la răbojul lor umil, chiar în preajma sfintelor sărbători ale Invierii, dania regească a **Maiestății Sale Ferdinand I** și daniile însemnate ale Membrilor Guvernului.

Daniile acestea sunt strălucite nu numai pentru sumele cari sunt semnate, ci mai ales sunt îmbucurătoare pentru Blajul bătrân, fiindcă cuprind o adâncă prețuire pentru ceea ce au fost școlile noastre în trecutul de obidă al neamului românesc. Lista sosită dela Palatul Regal din București are graiuri puternice și mult însemnătoare. Ea este o solie vorbitoare, care zice: **Maiestatea Sa Regele tuturor Românilor** știe că școlile dela Blaj au fost adevărată „fântână de daruri” pentru cultura românilor Domniilor lor, înțeleg și Membrii Guvernului să rostească acelaș grai de prețuire pentru școlile Blajului. Grai care trebuie să răsune departe, să-l cunoască toată suflarea din România Mare, că școlile dela Blaj sunt și trebuie să fie și pe viitor o comoară națională, pe care sunt datori să-o aibă la inimă toate guvernele, căci e a Neamului întreg.

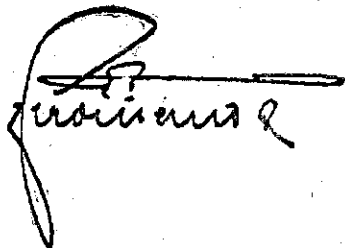
nească, așa precum le-a merit Arhiepiscopul Petru Pavel Aron de Bistra la 1754; știe că ele au fost izvoare de lumină și de întărire națională; știe că și-au făcut datoria deplin și cu vârf; știe că ele trebuie să mai fie ceea ce au fost, de aceea le întinde darul Său întăritor, dar părintesc, înțelegător, grăindu-le: **Creșteți și înfloriți! Spre binele și mai mare mărirea Neamului!**

Indată după **Maiestatea Sa** iscălesc Domnii Miniștrii, sfetnicii Săi de astăzi. Prin iscălitu-

Iată lista Maiestății Sale Regelui:

Subscripțiuni

pentru instituttele școlare din Blaj.

1.	Una sută mii lei		100,000 lei: . FERDINAND.
2.	Ion I. Brătianu	zece mii lei 10.000	Ion I. C. Brătianu, 10,000 lei.
3.	Dr. Anghel	Treizeci mii lei 30.000	Dr. Anghel, . 30,000 lei.
4.	Al. Constantinescu	Doizeci mii lei	Al. Constantinescu, 20,000 lei.
5.	I. G. Duca	cinci mii lei	I. G. Duca, . . . 5,000 lei.
6.	Ion Inculeț	cinci mii lei	Ion Inculeț, . . . 5,000 lei.
7.	General Moșoiu	cinci mii lei	General Moșoiu, . 5,000 lei.

Intoarce foaia.

8) Marzescu	5000	Marzescu,	5,000 lei.
9) A. Lapedatu,	5000	A. Lapedatu,	5,000 lei.
10) N. D. Chirculescu	5.000	N. D. Chirculescu,	5,000 lei.
11) Vintilă I. Bratianu,	5000.	Vintilă I. Bratianu,	5,000 lei.
12) General Mardarescu,	5.000	General Mardarescu,	5,000 lei.
13) N. N. Saveanu (zeu)	10000 lei	N. N. Saveanu	10,000 lei.
14) Tancred Constantinescu	10.000 lei	Tancred Constantinescu,	10,000 lei.
15) General Vaitoianu	5.000 lei	General Vaitoianu,	5,000 lei.
16) R. Franasovici	5.000 lei	R. Franasovici,	5,000 lei.
17) Gh. Tătaru	5.000 lei	Gh. Tătaru,	5,000 lei.
18) G. Cipăianu	5000 lei	G. Cipăianu,	5,000 lei.
19) Nicolae Mișu	5000 lei	Nicolae Mișu,	5,000 lei.

Scrisoarea de mulțumită a I. P. S. S. Dr. Vasile Suciu.

Maiestatea Voastră, Gloriosul nostru Rege,

Mitropolia gr. cat. română din Blaj, în urma exproprierii moșiilor și a devalvării valutei, a ajuns în neputința de a ocroti multimea elevilor și elevelor, cari îi asaltează institutele de educație. Ca să poată mângăia pe părinții, cari aleargă cu fii și fiicele lor la Blaj, Mitropolia, încrezându-se în educația dată în școlile sale, a făcut apel la simțul de recunoștință al foștilor elevi. Și aceștia, crescuți și obișnuiți cu virtuțile creștine și dedați să-și împlinească datoria în orice împrejurări, aducându-și aminte de învățăturile primite și de luminoasele pilde de jertfă, văzute, se nizuiesc să ridice cu obolul lor un nou Institut de educație al Mitropoliei: **Institutul Recunoștinții.**

Maestatea Voastră s'a milostivit a-mi trimite spre acest scop, regescul dar de 100,000 lei.

Depunând la treptele Gloriosului Tron al Maestății Voastre adâncile mele mulțumite pentru această Preainaltă binefacere, Grația Maestății Voastre va fi pentru școlile Mitropoliei din Blaj un nou îndemn de a continua calea bătută în trecut. Aceste școli vor crește și în viitor caractere hotărâte, creștini buni, iubitori de neam și de țară și supuși credincioși ai Augustei noastre Case Domnitoare.

Cu loială supunere, al Maestății Voastre
Blaj, la 11 Aprilie 1924.

plecat și credincios servitor

DR. VASILE SUCIU

Arhiepiscop și Mitropolit gr. cat. român de Alba Iulia și Făgăraș

UN BUN PRILEJ!

6 iconostase artistice lucrate.

Iconostasele mari constau din 47 icoane, cele mijlocii din 35 icoane, iar iconostasele mici din 24 icoane, pictate pe pânză, lipită pe brad. Aur veritabil. — Stil Bizantin.

Muncă solidă și artistică.

Vizitați, în propriul D-Voastre interes, expoziția pentru pictura bisericească, din Blaj, care este deschisă în continuu.

Atelierul pentru pictura bisericească s'a fondat în 1905.

Până acum s'au executat mai multe iconostase pentru bisericile gr.-cat. din Sibiu, Murăș-Luduș, Glănergie etc.

În colaborare cu marele pictor decedat SMIGELSKI s'a pictat biserica din Rădești și Cacova etc. etc.

Toate lucrările de pictură bisericească în stil potrivit se pot efectua în renumitul atelier al bine cunoscutului pictor

A. W. ZEILER în Blaj.

Informațiunile și comanda se trimită la:
A. W. ZEILER în Blaj, jud. Alba de jos.

Cărți bisericești:

Apostolul sau faptele și epistolele ss. Apostoli f. 4., leg. cu călcăiu de piele	200'—
Evangelia dela s. liturgie și inserat din ziua în- tâte a învierii Domnului Hristos, în 7 limbi,	20'—
Euhologiu, leg. în pânză	120'—
Liturgier, leg. în pânză	120'—
Orologier, leg. în pânză	120'—
Octoih mic 8 ^o leg. simplu	50'—
Pentecostar mic leg. simplu	50'—
Octoih și Pentecostar legat într'una	75'—
Prohodul Domnului Nostru Isus Hristos	4'—
Psaltire, broș simplă	50'—
Triod, legat cu călcăiu de piele	280'—
Rânduiala sf. Ungeri, carea se cântă de un preot	2'—
Strajnic, ciril, legat	60'—
Acatistier, carte de rugăciuni, leg.	30'—
Paraclisul, carte rugăciuni, legat	8'—
Antologion sau Mineiul, carele cuprinde în sine slujbele dumnezeștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale sfinților peste an după rânduiala bisericii răsăritului de legea grecească,	
Tomul I. leg. cu călcăiu de piele	350'—
Tomul II. III. leg. " " " "	500'—
EVANGELIA leg. " " " "	300'—

Se află de vânzare la:

LIBRĂRIA SEMINARULUI

Blaj, jud. Alba de jos.

Războiul n'a murit...!

Stafia războiului nu piere niciodată din lume. Pământul e mare și prilejuri de încercare între oameni așa de dese. Războiul nu moare... El face acum isprăvuri sângeroase în țara Marocului, în partea de miază noapte—apus a Africii. S'au războia Marocanii în potruva stăpânirii spaciolo. Mai multe trupe din oștirea Spaniei au fost atacate de africani și zdrobite. Pe lângă mulți ostași de rând, au fost uciși un colonel și un locotenent colonel. La Madrid e mare turburare pentru asta. Spania va trimite oaste multă și răsculații vor plăti cu capetele lor îndrăzneala de-a ridica armele.

Din Iugoslavia.

O știre din Belgrad ne vestește că încoronarea Regelui Alexandru și a Reginei Maria se va face în vara asta. Se pregătesc pe atunci mari serbări în întreaga țară.

Rusia se neliniștește.

În legătură cu călătoria prim-ministrului Brătianu la Constantinopol, reprezentantul bolșevicilor în Turcia a cerut lămuriri guvernului turcesc să-i spună cari sunt planurile politice ale Turciei.

Că ce-i va fi răspuns Turcia încă nu știm lămurit.

Un slujbaș ticălos.

A furat banii țării, dându-i cu camete mari în folosul său.

La Cluj a făcut valvă mare de curând întâmplarea slujbașului înalt *Alexa Danielescu* dela Administrația Financiară, care a luat din lada cu dările patru milioane de lei și „i-a învârtit” în folosul său.

Ticăloșia s'a descoperit așa, că într'o bună dimineață, ducându-se Danielescu la slujbă și deschizând lada cu bani pe care el o avea în pază, s'a făcut că se miră grozav de lipsa alor patru milioane... Ba mai mult: a scos un revolver și întorcându-l spre sine a tras, chipurile în semn de desnădejde, în fața unei așa mari hoții, care îl calicește. Adică să nu creadă cineva că el însuși ar fi vinovatul. A și strigat: mai bine mort decât să apese asupra mea o vină ca acest furt cumplit!

Numai cât gloanțele n'au făcut prea mare stricăciune într'ansul și a putut fi lecuit. În ziua cea dintâi, toată lumea căina pe Danielescu și zicea: săracul om, abună seamă nu-i el vinovatul! Când colo făcându-se cercetări s'a descoperit că chiar el ridicase banii, rând pe rând, și îi dase cu camătă la negustori din Cluj și de aiurea. Obiceiul acesta de a cămătări cu banii țării îl avea Danielescu mai de mult, numai cât n'a putut fi descoperit până acum.

Pe toți aceia, cărora Danielescu le dase bani din lada dărilor, poliția i-a adunat și i-a turnat la închisoare. Între aceștia sunt ovreii *Lusztig Ienő*, *Havas Lazar* și alții, cari spun că ei nici nu visau de unde le dă Danielescu bani împrumut, cu atât mai vărtos, că îl știau om bogat. Mai dureros e, eă în furtul lui Danielescu sunt amestecate și rudeni de ale lui. La o soră a sa, fată mare în comuna Costău, județul Hunedoara, poliția a găsit un milion și jumătate lei, pe cari îi avea dela fratele său ca să-i ascundă. A fost pusă și ea la închisoare până se va limpezi treaba.

Foarte trist și dureros e, când funcționari așa de înalți, ca Danielescu, puși să păzească banii țării, se dedau la așa de ticăloase fapte de „învrăteală”. Biata țară, grozav e mai mănă și e sug unii!

Se dă pământ în Dobrogea.

Coloniștii primesc dela stat multe favoruri.

În Dobrogea românească cei mai mulți locuitori sunt Tătari și Turci. Statul român se străduiește să ducă în Dobrogea cât mai mulți Români, și le dă foarte ieftin pământ și ajutor de a-și zidi case, cam așa cum au făcut și ungurii pe vremuri în Câmpia Ardealului. Satele românești cari se vor înființa, se numesc colonii, iar țărani, cari merg acolo coloniști.

Iată ce favoruri primesc coloniștii: Li-se dau locuri de case îndată ce sosesc acolo și nu-i va muta nimenea din locul unde s'au așezat. Primesc 6 hectare pământ arător (un hectar aproape 2 jugăre), loc de casă în suprafață de 2000—2500 metri pătrați și izlaz 1 hectar în izlazul comunal. Toate lucrurile ce le au statul le duce în cinste pe căile ferate române și primesc lemne de zidire în prețul cel mai ieftin. Afară de aceea mai primesc dela casa de gaj, secția Constanța, împrumuturi foarte ieftine pentru cumpărare de material de casă, semințe, vite și așa mai departe.

Ceice doresc deci să se mute în Dobrogea, să meargă la prefectură și să se anunțe acolo și vor primi toate îndrumările de lipsă.

Cum la noi în Ardeal sunt foarte mulți oameni, cari n-au primit nimic prin împrumut și au de gând să meargă în America, să se gândească mai bine la Dobrogea.

Bumbacul se poate cultiva și la noi.

Di I. Popescu Silișteanul raportează în gazeta „Universul”, că în județul Teleorman s'a făcut încercare cu bumbacul și că a reușit binisor, cu toate că anul trecut a fost cam secetos, pe când bumbacului îi plac anii ploioși. D-Sa a sămănat bumbac pe o suprafață de 17 metri pătrați, și anume 17 fire. A avut 2 kilograme sămânță și un kilogram vată bună de tors. Așadară un hectar ar da 600 kg. vată și 1200 kg. semințe. Socotind că kilogramul de vată se vinde în farmacia cu 280 lei, dar D-Sa socotindu-l numai în 100 lei, vata ar volara 60000 lei, iară sămânța, socotindu-se cu 7 lei kilogramul, 8400 lei; ceace ar face 68,400 lei la hectar.

Urmează acuma să se facă încercări mai mari în județele din jurul Dunării și atunci bumbacul s'ar vinde cu mult mai ieftin la noi și banii ce-i dăm pe bumbac ar rămânea la noi în țară.

Loterie în folosul Ziariștilor.

Gazetarii români din Ardeal și Banat au o-tovărășie, cu numită „Sindicat”. Această tovărășie este făcută pentru ajutorarea gazetarilor bolnavi și pentru ca la bătrânețe să aibă și ei ceva penziune. Pentru ajungerea acestui scop au primit dela ministerul de interne dreptul de a face o loterie, din venitul căreia să se mărească capul banilor.

Oricine înțelege, cât folos aduc acești gazetari neamului și țării, trebuie să cumpere cel puțin unul dacă nu mai multe lozuri, cu atât mai vărtos, că sunt foarte ieftine, cu 2 lei lozul. Și nu pierde nimic. Poate câștiga cu un singur loz de 2 lei 100,000, 50,000, 10,000, 5,000 sau 1,000 de lei.

Toate câștigurile fac laolaltă suma de 500,000 lei. Tragerea se va face la 16 August 1924 în Cluj în palatul prefecturii.

Nici un cetitor de gazetă să nu rămână fără loz. Oricine poate să-și cumpere la librăriile din toată țara ori la administrațiile gazetelor. La noi în Blaj se află de vânzare la Administrația „Unirea Poporului”.

Știrile Săptămânei.

Hristos a înviat!

Sărbătorii vesele și fericite dorim tuturor cetitorilor și sprijinitorilor gazetei noastre.

De știut. Când trimiteți bani la gazetă nu uitați a scrie pe cupon numărul din partea stângă a adresei. Tot așa și când ne scrieți ceva în legătură cu abonamentul.

Mulțămită. Credincioșii români uniți din nou înființata parohie *Arduș* (județul Sătmar) și pe această cale aduc celea mai vii mulțămite poporenilor din comuna *Tâmăia*, pentru iconostasul dăruit, cu care ardudenii și-au împodobit biserica lor. Bunul Dumnezeu să le răsplătească acest dar frumos și creștinesc. — *Petru Herțegh, parohul Ardușului.*

Principii Moștenitori la Galați și Iași. *Altețele Lor Regale Principele Carol, moștenitorul tronului, și Principesa Elena, soția Sa, au fost la Galați și la Iași și au luat jurământul recruților. Li-s'au făcut primiri foarte minunate și însuflețite.*

La Mănăstirea Prislopului. de lângă *Hațeg* Duminecă în 25 Mai nou se face adunare de creștini și slujbă mare de kram. Va sluji însuși Preasfinția Sa Episcopul *Alexandru al Lugojului* înconjurat de preoți mulți. Creștinii cari vor merge atunci la sfânta Mănăstire vor putea să se spovedească și să se cuminece și să asculte cuvântul dumnezeesc propovăduit de vestiți predicatori. S'a cerut dela minister scădere de preț la biletele de tren pentru cei ce merg din depărtări.

Principesela Elena și Irina la Constanța. Altețele Lor Regale Principesa Elena și Irina au vizitat în ziua de 15 Aprilie Constanța. Au vizitat sanatorul din *Tusla* și apoi Orfelinatul ocrotorii orfanilor din război. Altețele Lor au rămas foarte mulțămite de cele văzute și apoi la banchet, prefectul județului a dăruit 50 de mii de lei pentru sanatorul copiilor bolnavi de plumăni, pe care vrea să-l înființeze Principesa Elena. Primarul orașului *Constanța* dăruiește 100 de mii lei tot spre acel scop. S'a hotărât ca sanatorul să se clădească pe marginea mării, dincolo de ruinele vechi ale cetății *Calatis*.

Rugăciuni pentru pace. Pace în Europa este, căci tunurile de fapt nu bubuie, dar încordările dintre popoare nu s'au sfârșit, ci parecă se înăspresc pe zi ce merge. În Răsărit stau într'una nori negri, grei, peste capul țării. Să ne gândim numai la Ruși, la Turci și la Greci cari nu au hodină nici decât. Stau tot a vrajbă și-a război. Pentruca milostivul Dumnezeu să păzească Neamurile și Pământul de-o nouă încercare războinică, Preafericitul Părinte Papa dela Roma a trimis preoților săi o circulară, îndemnându-i să facă cu toții rugăciuni pentru pacea lumii în Dumineca cea dintâi după Sfintele Paști. Bunul Părinte își dă seama că un nou război ar cufunda lumea într'un și mai groznic măcel de cum a fost. De aceea bine ar fi dacă toată suflarea creștinească s'ar ruga lui Dumnezeu, să îmbânzească inimile celor ce au în mână soarta popoarelor, să nu le mai bage la o nouă împlinire.

Cioenire de trenuri. În gară la *Pui* spre *Petroșeni*, s'au cioenit de curând două trenuri de marfă. Locomotivele au suferit stricăciuni, șase vagoane s'au zdrobit de tot, iar două s'au răsturnat. Din ferioare oameni n'au pierit, că mașiniștii și frânarii, luând seama din vreme, au putut sări din trenuri, scăpând teferi.

Copil în gura poroului. În orașul Bălți din Basarabia, sergentul de oraș a aflat pe stradă un porc, care ducea în gură trupul mort al unui copil nou născut. Încă nu s'a aflat, cine este mama cea fărâdelege.

Boala somnului la Chișinău. În Chișinău, capitala Basarabiei, au fost zilele trecute trei cazuri de boala somnului, Boala este foarte grea și se găte de regulă cu moartea. Bolnavul are fierbințeli, nu mai mari de 39 grade, îi vine să tot doarmă și doarme într-una dela 14 zile până la 4 săptămâni și apoi moare. I-se dau mâncări ușoare, mai cu seamă lapte, pentru că din când în când se deșteaptă. Locuitorii orașului sunt foarte îngrijorați.

Turcii fără țes. Turcii de când și-au alungat sultanul încep să se desbare aproape de toate obiceiurile lor vechi. Astfel aflăm, că guvernul din Angora a dat voie supușilor turci, să poarte acoperământul capului după plac. Așadar ei nu sunt siliți să poarte fesul, adică acea căciulă roșie, încunjurată și legată cu ștergar alb jur împrejur.

Bani vechi. Grădinarul bulgar Matei Marinov din Timișoara s'apă împreună cu lucrătorii săi pământul luat în arândă. Săpând la adâncime de 30—40 centimetri au dat de mai multe oase omenești și au scos la iveală 8 scofărlii și o mulțime de oase. Săpând mai adânc au aflat 6 bani de aur din anul 1638, 8 de argint din 1599 și mai mulți bani de aramă. Poliția a venit însă și i-a luat, depunându-i în muzeul orașului.

Se adună osămintele vitejilor. Societatea „Mormintelor Eroilor“ a hotărât să adune toate osămintele vitejilor căzuți în războiul cel mare laolaltă și să le așeze în diferite locuri, unde apoi să se ridice câte o biserică de pomenire. În Ardeal osămintele se vor așeza la Toplița Română, locul nașterii Mitropolitului primat Dr. Miron Cristea, la Cluj, la Arad, la Cetățuie, Sf. George și Hârja. În Muntenia la Pitești, Șuici, Cartea de Argeș și Tilești, Flămânda, Dragoslave, Nehoiș și Buzău, apoi la Călărași. Se mai vorbește apoi despre Predeal ori Isvor-Sinaia.

Iată un gând foarte bun al acestei societăți. Cel puțin nu vor fi osămintele în toate părțile țării, ci în anumite locuri unde se vor cinsti după cuviință.

A murit de năcaz. În Satu-Mare era un pocăit vestit, care dădea mult de lucru preoților. În zilele din urmă s'a dus la preotul romano-catolic și s'a rugat, că dacă ar muri să lase să fie îngropat în cimiterul romano-catolic, lângă celelalte neamuri. Preotul i-a spus însă, că nu se poate. Tot așa a pățit-o și la preotul greco-catolic, ba chiar și la cel reformat. Năcăjit peste măsură, s'a dus acasă, s'a bolnăvit și a murit. A fost îngropat ca un câne, fără preot, fără cantor, în mijlocul câmpului.

Fapta unei mame nebune. În comuna Ghiduleni din județul Orhei, trăia locuitorul Savelic Padanov, om ca de 38 de ani, cu soția sa Maria, doi băieți și o fetiță. În toamna anului trecut toți copiii le-au murit de o boală molipsitoare. Sub povara atâtor nefericiri biata mamă a copiilor și-a pierdut mintea. În vremea din urmă ea născuse o fetiță foarte dragălașă și voinică.

Dar zilele trecute, pe când bărbatul lipsia de acasă, biata nebună a aprins focul, ca să încălzească apă pentru scăldatul fetiței. Când apa din cazan fierbea în clocote, și-a luat fetița din leagănul unde durmea și a aruncat-o în apa clocotită. Nenorocita copilă a murit cât ai clipi din ochi. Ne mai știind ce face în

nebunia ei, nefericita mamă scoase copilă din cazan, i-a tăiat o mână și a mâncat-o. În clipita aceea sosi și soțul, care se îngrozi de cele văzute.

Biata nefericită a fost dusă în casa de nebuni din Chișinău.

Tot din beție. Gheorghe Magyari, servitor la marele proprietar Pekri din Diciosânmărtin, venea beat cu carul în spre casă. A căzut din car. Roata carului i-a trecut peste aap și l-a omorât pe loc.

Mort din rămășag. Țăranul Mihail Anghel din Iași s'a rămășit cu un prieten, că va bea un jumătate litru de spirt fără să i-se întâmple ceva. L-a beut, dară a murit înainte de a putea sosi la copii și la nevastă.

Cinci ani de când partea de apus a Ardealului a fost scăpată de sub bolșevicii unguri s'au împlinit zilele trecute. Cu acest prilej s'au făcut mari serbări în Zălau și în celelalte orașe marginase cu Ungaria. A luat parte și dl. ministru, generalul Moșoiu, care însuși a condus pe vremuri luptele împotriva bolșevicilor unguri.

Poporul a fost foarte însuflețit și a strigat cu multă veselie, să trăiască familia noastră regală și viteazul general Moșoiu.

Cum stăm cu gazetele. În anul 1923 au fost în Ardeal 26 gazete cari apar zilnic, dintre cari 17 ungurești, 7 germane și 2 românești. Dintre 127 gazete cari apar odată la săptămână au fost 61 ungurești, 51 românești și 15 germane. Dintre 13 gazete, cari apar de mai multe ori la săptămână au fost 5 ungurești, 4 românești și 4 germane. Dintre 54 cari apar lunar au fost 24 ungurești, 21 românești și 9 germane. Dintre 10 cari apar tot la câte două luni odată au fost 12 ungurești, 10 românești, 3 germane și 1 sârbească.

Așadar în Ardeal se cetește mai mult ungurește și nemțește decât românește, cu toate că românii suntem mai mulți decât ungurii, germanii, sârbii, jidovii și țiganii laolaltă. Pricina este, că la orașe avem mai mulți străini decât români, iar la sate țărani noștri nu prea cetesc, ori dacă cetesc le-ar plăcea să cetească în cinste. E dureros, dar e așa.

A turbat o femeie. Femeia Catinca Maria din Moiseni a fost mușcată de un câne. Ea n'a băgat în seamă rana și nu s'a arătat doftorilor. Cânela însă a fost turbat precum se vede, pentru că după 6 săptămâni biata femeie a turbat și și-a mușcat pe cei trei copii, pe soțul său și pe tatăl său. Toți au fost duși la clinica din Cluj.

Petrocere în Tiur. În Dumineca Tomii 4 Maiu, se va aranja în frunțașă comună Tiur de lângă Blaj o producțiune teatrală și concert împreună cu joc. De mâncări și beuturi bune și curate se va îngriji comitetul.

Beția este o boală care se poate vindeca. În orașelul Menbrotte din Franța un medic a aflat leacul cel mai sigur împotriva beției. El deschide o vână a bețivului, îi ia sânge și acest sânge îl împoacă cu ajutorul unui ac găurit sub pielea altui bețiv. În ziua următoare bețivul nu mai bea, pentru că îi este greață de orice beătură. Vindecarea se face în 10 zile. Intrucât însă bețivul e foarte obișnuit cu păcatul beției, trebuie să-l vindece vreme mai îndelungată. Acest fel de a vindeca beția se numește autohemoterapie. Vindecarea este foarte ușoară și nu este împreună cu dureri. Până acuma acest medic a vindecat 17 oameni de boala grozavă a beției. Nu știm, dacă acest fel de vindecare se face și la noi. La toată, întâmplarea ar fi bine dacă s'ar face.

† **Tecla Pop**, văduva lui Ilie B. Băliban și maica părintelui protopop Antoniu Băliban

din Unimăt, a repausat în 16 Martie 1924 în vârstă de 85 ani. *Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!*

† **Ana Sâmpăleanu**, o tânără fecioară din Tritul de sus, care a fost foarte bună elevă a Școlilor din Blaj, s'a stins ca o lumină la casa părintească după o boală lungă și grea în ziua de 17 Aprilie, în anul al 17-lea al vieții sale fragede. O plâng părinții greu loviți de soartă și numeroase rudeni. — Fie-i țărâna ușoară!

Cum umblă târgurile.

La **Mociu** pe Câmpie, în târgul de țară care s'a ținut în 14 Aprilie, prețurile au fost următoarele:

Boi de jug, părechea între 16—19,000 lei; *boi grași* 16—18,000 lei; *vitei* între 1 până la 4 ani, de cap, 1500—4500 lei; *porci slabi*, de cap, 800—1800 lei; *purci* pe ales, de cap, 300—500 lei; *un miel* 100—150 lei; *oaia* 500—700 lei; *Cai de povard* 6000 lei de cap. La vite cornute n'a fost căutare.

Cine dorește marfă bună, să ceteze cu încredere **depozitul de piele a lui IOAN BLAGA** din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari. **Prețuri scăzute! — Marfă bună!**

Sfaturi bune la vreme potrivită

În loc de ouă roșii — am socotit, că ar fi mai de folos un sfat bun — mai ales pentru văduvele de războiu, ori și pentru alți oameni năcăjiți.

Legea despre cei periți în războiu.

Nu-i mult — cam de două luni și ceva — de când din Sfatul Țării a ieșit o lege nouă, cu multe greșeli nu-i vorba, dar în urma urmelor e bună și ar fi fost de bună seamă și mai bună, dacă s'ar fi dat această lege și s'ar fi publicat cel puțin cu patru ani înainte de asta. S'ar fi întocmit și limpezit multe cazuri de moștenire, ar fi poate cu sute de cazuri de căsătorii nelegiuite (concubinaje) mai puțin și nu s'ar fi născut atâția copii din flori — cu deosebire prin sate — și apoi câte zeci și mii de cheltuieli de judecată zadarnică, — pentru declarări de mort și constatări de cazuri de moarte prin tribunale — nu s'ar fi cruțat, și de câtă muncă de-aieba nu s'ar fi scutit o grămadă de judecători de pe la tribunale și judecătorii.

Cum sună legea nouă? Apoi așa, că femeile, cari nu au nici o știre și nici o veste de bărbații lor, asemenea și părinții de fecioarelor (și și alți interesați d. ex. creditorii) pierduți în războiu, fac o rugare către judecătoria de ocol, de care se ține comuna unde a locuit mai pe urmă cel dispărut în războiu și în rugarea aceasta cer, ca în baza legii, cei noi, după o publicare făcută după formele legii, — de o lună de zile, cel pierdut, prin carte de judecată să se declare de mort. Și acum vine vorba, cum trebuie făcută această rugare? Apoi de bună seamă nu așa cum le fac cei mai mulți notași dela sate și mai ales preoți — cari fără de rând și seamă se amestecă în lucruri, pe care nu le știu bine — fără nici o formă și nespujinită de nici un document.

Cum trebuie făcută cererea?

La rugare trebuie să se alăture următoarele documente:

1., cartea de botez a celui pierdut (dispărut); 2., extras de căsătorie (dacă femeia cere declararea); 3., extras familiar (dacă cererătorii sau alți interesați); 4., certificat comun

că unde a șezut mai pe urmă dispărutul; 5, tot certificat comunal, despre timpul, când a plecat la războiu și că de atunci nu s'a mai reintors acasă.

Din o sută de rugări apoi de bună seamă nouăzeci intră la judecătoria rău făcute și neprijinite de documente. Și atunci ce se întâmplă? Judecătorul după vre-o câteva săptămâni, când vin la rând, le aruncă înapoi petenților spre întregire. Aceste rugări ajung de sigur iar în mâna aceluia, cari le-au făcut (preoți, notari și alți scriitori), aceștia le mai făc și ei vre-o lună două prin puiucul mesei, apoi cârpite cumva — iară rău — le înaintează din nou judecătorilor. Judecătorii negăsindu-le în ordine le mai resping odată și în urma urmelor auzi o mulțime de femei și de părinți plângându-se: „Dumnezeu mai știe și legea asta nouă cum merge, că zice lumea, că în o lună de zile e gata totul și când colo iacă a trecut o jumătate de an, și cartea de judecată ca în palmă. Lege veche, lege nouă, tot un drac!”

Scumpul mult pierde.

Sfatul meu tuturor văduvelor și interesabililor referitor la aceste declarații de mort (prezumtive) e: dacă vreți lucru bun și grăbnic — de bună seamă cu ceva cheltuieli mai multe —, atunci cautăți oamenii, cari se pricep și la cari li-e meseria pregătirea acestor fel de rugări, căci dacă nu, pentru cei mai mulți petenți se potrivește vorba românească: „scumpul mult pierde și leneșul mult aleargă”.

La un lucru să bage bine de seamă toți cei ce vor să ceară declararea de mort a dispărutilor, ca acestea declarații să se ceară cât mai îngrabă, fiindcă legea aceasta ține numai 5 ani, iar după 5 ani își pierde puterea, apoi de morți se pot declara și oameni de aceia, cărora în vremea războiului li-s'au pierdut urma în lumea mare și nu în front, ci și în alte părți ale lumii.

Încă un sfat: Cumpărările de moșii.

În timpurile mai proaspete se povestește, că în multe sate, unde sunt moșii expropriate deja și prenotate pe stat, proprietarii și cu alți oameni, — speculanți — se înțeleg, ca să le cumpere, resp. să le vândă și apoi aceștia le împărțesc la îndreptățit, la neîndreptățit, la cine și cum pot, de sine înțeles cu prețuri mai mari — făgăduindu-le, că au cunoștință cu cutare și cutare domn mare dela Reforma Agrară, le fac contractele acestea, se întabulează, și locurile vor fi ale lor și nu mai au cu nimeni nici un bai! Sfătuiesc pe toți cei cari s'au băgat în lucruri de acestea, sau au de gând să se bage, să-și vadă de lucru și să-și grijască bănișorii, fiindcă acestea nu sunt lucruri surate și la urma urmelor rămân și fără de pământ și și fără de bani. Acestea contracte nici odată nu vor fi aprobate și oamenii vor bate numai drumurile și pe la ușile judecătorilor și ale advocaților, fără ca să li-se poată ajuta ceva, fiindcă legea e lege, și dacă acum mai sunt unii, cari o încurcă și o cârnesc, vor veni mai târziu alții, cari le vor direge și obli după litera legii și atunci mulți se vor trage de cap că au rămas păcăliți și trași pe sfoară.

Dr. I. Bianu,
advocat.

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei la partea dreaptă și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte, altfel nu putem publica.

Ținerea în bună stare a unei pășuni.

În comuna Aluniș, oamenii n'au mult pământ arător. Se cuprind mai mult cu creșterea vitelor. Înainte de războiu o duceau greu de tot. N'aveau unde să-și țină vitele. Pășunile erau în stăpânirea grofului Ghiarfaș.

Acum e mai ușor. Legea le-a dat loc de pășune. Au unde să-și pască vitele.

Sătenii din Aluniș sunt buni gospodari. Pășunea vreau s'o țină în bună stare. De aceea în ziua de Sf. George țin adunare la primărie și se sfătuiesc despre trebile pășunii.

Nicolae Bradul e cel dintâiu, care începe sfatul. El a umblat prin multe sate, unde sunt pășuni și știe cum se îngrijeste o pășune. Cunoaște și pășunea din Rotunda, pe care legea a dat-o sătenilor. De aceea sfatul lui e ascultat de toți.

„În Rotunda — spune Nicolae Bradul — avem pășune bună. În marginea de câtră podul Râmeșului locul însă e mlăștinos. Când plouă, acolo apa stă baltă. Partea aceasta o putem face bună de pășunat, dacă vom săpa prin mijloc un pârâu mare. Apa din mlăștină se va scurge pe pârâu și în loc de rogoz și pipirig, pe care vitele nu-l mănâncă, va crește iarba bună.

În dos, aproape de Groapa Ursului, cresc mulți scăieți și porumbei. Aceștia să-i scoatem afară. Să curățim pășunea, căci în locul lor va crește iarba.

Tot dinspre Groapa Ursului, ploile mari rostogolesc peste pășune multe pietrii. Pietriile ce sunt acum împrăștiate, să le adunăm și lângă Groapa Ursului să facem un zăgaz mare, ca pietriile rostogolite să se oprească acolo.

Să săpăm trei fântâni, să nu umble vitele însetate. — O fântână sub dos, alta la podul Râmeșului, a treia în față, de câtră vil. Fântânile să le încunjurăm cu scânduri, să nu cadă în ele vre-o vită.

Vitele pot fi păscute numai în cireadă. Nime nu-și poate pășuna vitele deosebit de cireadă. Păstorul e dator să le grijască. Să nu lase vitele să se culce ori unde, căci se strică iarba. Pentru culcatul vitelor mai potrivit e locul dintre grădite.

Sătenii au ascultat sfaturile lui Nicolae Bradul. S'au învoit să aleagă și un comitet, care să grijască de pășune. În fruntea comitetului a fost ales Bradul.

Ion Popu-Câmpeanu.

Cum am ajuns la plug de fier.

— Sbuiciumul omului prin negura vremilor. —

Astăzi plugul de fier răstoarnă brazda. Ne suim însă în podul casei și pitit într'un colț vom da de plugul bunicului cu care scormonia pământul în vremea lui.

Tot e din lemn. Numai la vârf e o lespede mică de fier, care spintecă pământul. Oamenii dinaintea bunicului nu aveau nici atâta. Plugul lor era două-trei lemne ascuțite și înciocolate în chip de plug și o grapă de spini.

Demult demult oamenii rupeau un cârlig din pădure și cu acela zgăriau pământul.

Au fost vremuri când omul nu știa să samene un grăunț. Trăia din hrana ce o dau turmele de vite, cu cari umbla dela o pășune la alta ducându-și târhatul din loc în loc.

În vremea cea mai veche omul locuia în peșteri. Acolo se adăpostea de ploii, de vânturi, de ninsori. Se hrănea cu rădăcini și cu sămânțe, cu fructe și din vânat. Aveau puține unelte și erau de os, din oasele animalelor pe cari le prindea. Tot pe când 2 lemne uscate a făcut focul, care a fost pentru el, atunci, o minune mare. Când a văzut cum se întărește

pământul sub foc a tot gândit, a tot socotit, a tot cercat în fel și chip până și-a făcut vase de lut.

A îmblânzit cănele, pentru pază și oaia pentru hrană. În America de Sud se găesc și acum cărduri de căi sălbateci și multe neamuri sălbatică de ale oii.

Omul și-a făcut unelte de piatră cu băț de lemn legat cu teiu. A trecut multă vreme până a găsit piatra de fier și a topit fierul și și-a făcut uneltele din fier.

Sporindu-i-se turma de oi și isprăvindu-se pășunea omul a plecat cu turmele mai departe să caute altă pășune și zicem că trăia o viață de păstori.

A priceput omul că sămânțele, cari scapă pe jos și ajung în pământ, încolțesc, cresc și rodesc deci a început a răcăi pământul și a semăna.

La început zeurma pământul cu bățul, mai târziu cu un cârlig. Mult a trecut până i-a venit în minte să pue un corn cârligului să-l poată apăsa mai bine și mai afund în pământ. A mai îmblânzit animale: bou, vaca, le-a pus la tras și așa pe încetul după multe mii de ani am ajuns azi de răsturnăm brazdele de pământ cu plug de fier tras de doi boi voinici.

Toma Cocișiu,

Versuri glumețe.

Leibă cel cuminte.

Nuchem e voios cu Sara
C'a lor Leibă mititel
— După cum li-a zis rabinul —
E deștept și cumintel...
»Știi tu Sară... zice Nuchem
Zău de Leibă nu-i mirare
Căci pe el în cuminție
Nu-l întrece fiecare.
Cred că o să fie doctor,
Iar de nu vr'un cancelar
Dar mai bine-aș vrea să fie,
Zău mă crede... »ghinerar«
Că atunci orice state
Dela Est și pân' la Vest
Dela Nord și pân' la Sud
Tremura-vor de-al lui gest...
»Da, te cred... îi zice Sara
O să fie un om cuminte
Căci și ieri așa spre seară
Când mergeam tot înainte
Și treceam pe lâng'o baltă
Hop! că Leibă-i peste dansa
Ca un »ghinerar« de frunte...
Și-a picat »ghivalt«... intrânsal«...
Cernăuți.

Orest Horia Pașcanu.

Pipa țiganului.

Tetea Râpa
Și-a pierit pipa
Și-o căta
Și n'o găsia
Și așa mi-o descânta:
— D'aulio, ciocan viclean,
Cu ciutura de bostan
Nu te-am mai văzut de-un an!
Ieși la soare, la vedeață,
Nu te teme de stropșală,
Că te pune tetea'n ladă
Nimenea să nu te vadă.
Și-ți dă tetea de gustare
Tot băgău de cel mai tare.
Te așez lângă jașcău
Și te duc la făgădău...
Vai mă usc de dorul tău!
De nu ieși te-oi blăstăma:
Să-ți plăsnească ciutura
Să nu mai poți răsufla.
N-ai mai fi în gura mea!

Sfaturi folositoare.

Farmacia și Laboratorul chimico-farmaceutic Victor Busoiu, Blaj, recomandă: Înainte de a folosi Cremele și Pudrele de față la modă (străine și indigene), cari toate conțin otrăvuri de argint viu și plumb și spre a evita să vă stricați definitiv și fața și dinții, încercați Crema de lapte de crin și Victoria și pudra Victoria, preparate științifice, garantate inofensive, și cu efect neîntrecut. Dovadă, existența lor dela 1910, și cererile crescânde, afirmă efectul și încrederea de care se bucură.

Apoi, diferite preparate ca, Hepatodistom contra călbezii la oi și vite, despre a cărui efecte sigure s'au încredințat în ultimi 3 ani de boală comunele: Sâncel, Biia și Spini, care pe lângă, că sunt mult mai efine ca alte preparate similare, nu dau greș nici odată. Pedocornin lichid contra ochiurilor de găină și negei. Prafuri de dinți pentru albit și curățit. Vin, Elixir și sirop tonic, speciale contra anemiei, limfatismului, chlorozei, debilității generale (pentru întărit corpul) la copii și adulți. — Ape de păr și contra mătreței, diverse medicamente pentru vite, toate preparate proprii.

FARMACIST:

VICTOR BUSOIU

fost prim Asistent la Catedra de
Chimie dela Academia Agricolă
din Cluj.

Nr. 65

execuțional 1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii, articolul XL din 1881, § 102 respective XLI din 1908, § 19, cumcă lucrurile următoare: 10 cară de fân și 30 felder de grâu, care în urma deciziei Nr. 282/2 și 291/2 din anul 1923 al judecătoriei de ocol din Blaj s'au executat în Lupu în favorul executorului »Patria«, repr. prin avocatul Dr. Zaharia Boila, împotriva executorului locuitor din comuna Lupu pentru încasarea capitalului de 3200 + 3000 Lei b., și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 8100 Lei — b., se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei Nr. G 1878 și G 1879—1923 al judecătoriei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 5 Maiu anul 1924 la orele 11 a. m. în comuna Lupu și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict, cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881, § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 6200 Lei — bani capital, dobânzile cu 6 % socotind din 5 April 1922, iar speșele până acum staverite de 1381 Lei 10 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XL din 1881 § 102. — Dat în Blaj la 14 Aprilie 1924. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol.

Nr. 64.

execuțional 1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștință publică, în senzul legii, articolul XL din 1881, § 102 resp. XLI din 1908, § 19, cumcă lucrurile următoare: 2 cară de fân cari în urma deciziei Nr. 1385/2 din anul 1923, al judec. de ocol din Blaj s'au executat în comuna Sâncel în favorul executorului »Patria« repr. prin avocatul Dr. Z. Boila împotriva executorului locuitor din comuna Sâncel, pentru încasarea capitalului de 200 lei — b., și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 1000 Lei — b., se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitații, pe baza deciziei Nr. G 1730—1923 al judecătoriei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 7 Maiu 1924 la orele 10 a. m. în comuna Sâncel și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile sus amintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881, § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 200 Lei — bani capital, dobânzile cu 6 % socotind din 31/XII 1923 iar speșele până acum stabilite de 311 Lei 20 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora, în senzul articolului XL din 1881, § 102. — Dat în Blaj, la 14 Aprilie 1924. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol.

□ □ RECLAMA □ □

∴ este sufletul comerțului ∴

Făină de sărbători

dela renumita fabrică Neumann din
Arad, se găsește la prăvălia

Petru A. Moga, Blaj.

Str. Regina Maria, aproape de
„Unirea Poporului“.

Nyergeș și Moldovan

Prăvălie de coloniale și delicatose
Blaj, Strada Regina Maria.

Cafea, zahăr, piper, cuișoare, lumini,
bomboane, săpuzuri de tot felul, precum
tot ce trebuie de sărbători la o casă.

— Prețuri ieftine, serviciu cinstit.

Binevoitorii și sprijinitorii gazetei
noastre plătesc abonament 100 lei pe an

„PATRIA“

bancă de credit, comerț și industrie în Blaj.

Indeplinește toate lucrările de bancă, dă împrumuturi, pe cambii, hipotecă și cont curent, primește depuneri, mijlocește plățirea cecurilor americane; are următoarele întreprinderi industriale și comerciale în Blaj:

„VULCAN“

fabrică de țiglă mare și mică și de
cărămidă de tot felul, — cu întocmiri
și aranjamente pentru fabricarea de
obiecte ceramice.

„PLUGARUL“

depozit mare de cherestea, lemne de
foc, construcțiuni și de tot felul de
combustibile.

„CONSUM“

(50) 30 - 52.

mare prăvălie de tot felul de negoate în angro și detail,
cu bogate magazii de fer, coloniale, cereale, semințe ect.

Are

Filiale în TEIUȘ și ȘĂRMAȘ, ambele cu mare depozite de lemne
□ □ □ și tot felul de materiale de construcție. □ □ □

„Târnava“

Fabrică de piele, societate anonimă

Are în depozit

talpă pentru opinci,
piele de păpuși pentru vics,
piele neagră, piele de oaie pentru
căptușală, se pot căpăta totdeauna opinci
confectionate, cu prețurile celea mai scăzute.